

# Anmeldelse:

## Kunne det være gået anderledes?

---

Merete Platz: Blade af et ældreliv – om at blive gammel, skrøbelig og ensom. Gerontologisk Institut, 2007. Skriftserien fra Gerontologisk Institut, nr. 12.

Merete Platz har haft mulighed for at læse den dagbog, som en kvinde har ført gennem 20 år afbrudt i perioder af kortere og længere varighed. Dvs. at vi kan følge hende, fra hun er 74, til hun dør næsten 96 år gammel, og denne læsning er der kommet en tankevækkende bog ud af.

I disse dagbogsblade møder vi en kvinde, som vel kan siges at være typisk for en stor del af middelklassekvinderne i den generation. Hus og hjem, mand og børn og et vist socialt og kulturelt engagement fylder et kvindeliv med alt, der med rimelighed kan forlanges. Både en selv og ens omverden regner så til gengæld med, at gør man det, der forventes, er 'den hellige grav velforvaret'. Skulle der mod al forventning komme slinger i valsen, tager man et fast greb om gulvskrubben og lægger ansigtet i de rette folder.

Fru P, som hun kaldes, har mistet sin mand, men hus, have, kontakt til naboer og venner og engagement i det sociale, politiske og kulturelle liv, skulle alt sammen give mulighed for et vellykket liv, og på de første dagbogsblade ser hendes liv da også ud til at fortsætte i den daglige trummerum, der oprethol-

der det meningsfulde liv.

Efterhånden som fysikken svigter, og naboer og venner falder fra, får Fru P hjælp fra omsorgssystemet til praktiske gøremål, og det har sine fordele og ulemper, sådan som det sikkert sædvanligvis har. De gør det ikke godt nok, de er mænd, de er mørke, eller de kommer ikke til tiden. Lægerne kan ikke kurere hendes sygdomme, og end ikke hendes egen søn kan gøre det godt nok.

Hun har i en konflikt, der ligger langt tilbage i tiden, mistet kontakten til sin datter, sit barnebarn og sine søstre, og 'skyggerne' trænger sig på. Da der efterhånden sættes en stopper for mange af de meningsfulde aktiviteter, selvom hjernen er frisk, er facaden ved at krakelere til sidst. Fru P fejler noget her og der og alle vegne og medicineres til overflod, men intet hjælper rigtigt på at have "ondt i livet", som hun til sidst selv beskriver sin elendighed.

Beskrivelsen af fru P's sidste år giver nogle generelle påmindelser om, at hjælp til svækkede ældre bør gives på en forstående og gennemtænkt måde, og at man ikke giver mere medicin end nødvendigt. Piller er en ringe erstatning for en indsats, der kunne have hjulpet

fru P. med at tage kampen op og måske forsone sig med – eller i hvert fald resignere over for – de skygger, der er i hendes liv.

Det er der jo sådan set ikke noget nyt i, men det skader ikke at blive mindet om det, og som Merete Platz skriver i sit slutord, må vel den vigtigste lære til de professionelle i sundheds- og socialvæsenet være, at de øver sig i et se 'bag facaden' for i tide at kunne give den relevante hjælp og støtte til gamle mennesker som fru P.

*Elisabeth Porse  
Bibliotekar*

Fru P fejler noget her og der og alle vegne og medicineres til overflod, men intet hjælper rigtigt på at have "ondt i livet", som hun til sidst selv beskriver sin elendighed